

тѣка умножавѣха помеждѣ си толкова омразѣ-тѣ, што по пристигнаха, да ги мразатъ и владетели-те.

Тѣмъ нѣща кѣто гледаха Діоклитіанъ и Максиміанъ [Діоклитіанъ бѣше самодержецъ на Востокъ, а Максиміанъ на Западъ], согласиѣхася да подвигнатъ гоненіе противѣ Хрістіани-те, съ намѣреніе да истребатъ отъ свѣт-атъ това име. За това на триста и тры години по Хріста, обнародѣха на сѣкадѣ съ писма, да сѣ разоратъ църквы-те; да сѣ изгоратъ книги-те на свѣщено-то писаніе; да сѣ обезчестатъ, кои-то бѣха пріели достоинства, да сѣ лишатъ отъ свобода-та, кои-то сѣ намираха на царскы равѣты, да сѣ кѣрзѣвамъ първо-свѣщеницы-те църковны, и ако сѣ непокоратъ, да принесатъ жертвѣ на Идоли-те, да сѣ убиватъ. И отъ това много епископи и свѣщеници умраха съ жестоки мъкы; и много дрѣги Хрістіани въ сѣкой градъ и мѣсто подвизахася мъжественно за исповѣданіе-то на име-то Хрістово. А понеже видѣха самодержци-те, защо съ това нищо не направиха, заповѣдаха да изваждатъ десно-то око на Хрістіани-те, и да имъ счѣпѣватъ деснѣ-тѣ ногѣ, и тѣка да ги усѣждаватъ да работатъ на сѣко мѣсто, гдѣ то сѣ копае металъ.

Глава 31.

За дванадесѣто гоненіе на Хрістіани-те, отъ Галеріѣ и Максимиана самодержцы.

Діоклитіанъ и Максиміанъ принѣдихася да придадатъ самодержавіе-то си на слѣдници-те си: